

ผลของการนวดเท้าด้วยตัวเองในระยะลูกแก้ว เพื่อลดอาการเท้าชาของผู้ป่วยเบาหวานในคลินิกโรคเรื้อรังศูนย์สาธารณสุขอำเภอเมืองชลบุรี

สุรินทร์ ตั้งแต่ง พย.บ.*

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบกลุ่มเดียววัด 2 ครั้ง (The one group pre-test post-test design) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการนวดเท้าด้วยตัวเองในระยะลูกแก้วโดยเปรียบเทียบอาการชาเท้าก่อนและหลังการนวดในผู้ป่วยเบาหวาน ที่มารับการบริการที่คลินิกโรคเรื้อรัง ณ ศูนย์สาธารณสุข อำเภอเมืองชลบุรี กลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยเบาหวานที่มีอาการชาที่เท้าอย่างน้อย 1 จุด ไม่เป็นโรคเกียวกับระบบประสาทและการรับความรู้สึกเลื่อม การรับรู้สติสัมปัญญาดี สามารถให้ข้อมูลได้ด้วยตนเอง เข้าใจภาษาไทยดี สมัครเข้าร่วมโครงการจนลื้นสุดการวิจัย มีอายุระหว่าง 40-80 ปีขึ้นไป จำนวน 27 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยข้อมูล 2 ส่วน คือ 1. ข้อมูลทั่วไปและแบบบันทึกอาการเท้าชา ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ชี้eyerah 2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์และการนวดเท้าให้ผู้ป่วยเบาหวานที่มีอาการชาเท้าตามโปรแกรมที่ได้กำหนดไว้โดยเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2561 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2561 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนาได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติอนุมานได้แก่ Wilcoxon test วิเคราะห์เปรียบเทียบอาการชาเท้า

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยเบาหวานที่ได้รับการนวดเท้าด้วยลูกแก้วเพศทั้งร้อยละ 67.9 มีอายุมากกว่า 65 ปี ถึงร้อยละ 71.4 สถานภาพสมรรถร้อยละ 57.1 ศึกษาชั้นประถมศึกษาร้อยละ 82.1 ไม่ได้ทำงานร้อยละ 60.7 กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการนวดตามโปรแกรมที่กำหนดจำนวน 27 ราย เมื่อทดสอบทางสถิติพบว่าผลของอาการชาเท้าดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P=0.01$) มีค่าเฉลี่ยของอาการชาดังนี้เท้าขวา/g่อนการนวด 2.78 หลังนวด 0.70 ค่าเฉลี่ยของการนวดเท้าซ้าย/g่อนนวด 2.4 หลังนวด 0.64 สรุปผู้ป่วยที่ได้รับการนวดเท้ามีอาการชาลดลงทั้งข้างซ้ายและข้างขวาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งตรงกับสมมุติฐานการวิจัยและไม่มีภาวะแทรกซ้อนจากการนวดเท้า ดังนั้นแสดงให้เห็นว่าการนวดเท้าด้วยตัวเองในระยะลูกแก้ว สามารถช่วยลดอาการชาเท้าได้ จึงควรพิจารณานำวิธีการดังกล่าวในมาพสมพسانกับการรักษาในปัจจุบัน เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงที่เกิดจากการชาเท้าป้องกันการเกิดแผลที่เท้าและการสูญเสียเท้า

คำสำคัญ : การนวดเท้า, ผู้ป่วยเบาหวาน, โรคเรื้อรัง, อาการชาเท้า

Effect of Self Foot Massage by Marble Ball on Numbness Sensation in Diabetes Patients who Followed Up in NCD Clinic at Mueang Chonburi Primary Care Unit

Surin TungTang M.N.S.*

Abstract

This study was a one group pre-test post-test design, aimed to investigate the effect of self-foot massage by marble ball on numbness sensation compared before and after session. This study was conducted in diabetes patients who followed up in NCD Clinic at Mueang Chonburi Primary Care Unit. Patients were eligible if they were

* พยาบาลวิชาชีพ การดูแลผู้ป่วยต่อเนื่องที่บ้าน
กลุ่มงานการพยาบาลชุมชน โรงพยาบาลชลบุรี

* A Registered Nurse, Pritioner Level, Chonburi Hospital

aged 40-80 years, had one or more deficit of plantar sensation, had no neurological disease or cognitive disability, well-communicated in Thai language, and attended until the end. There were 27 participants in this study. The questionnaires that had validity checked by the experts were used to collect the data. There were 2 parts, general information and foot sensation record. We performed foot massage from the designated program and collected the data by interviewing. The data were collected from June, 1st 2018 to September, 30th, 2018. The descriptive data were present as number, percentage, means and standard deviation. Wilcoxon were used to compare foot sensation.

The participants' characteristic, 67.9% were female, 71.4% aged more than 65 years, 57.1% were married, 82.1% graduated primary school, and 60.7% were not working. After session, foot sensation significantly improved ($p=0.01$). The mean score of right foot before session was 2.78 and after session was 0.70. The mean score of left foot before session was 2.4, after session was 0.64. In conclusion, numbness sensation in both feet significantly decreased after massage according to the study hypothesis without complication. Self-foot massage by marble ball can decrease foot numbness so it should be considered to use together with current treatment to reduce the risk of foot ulcer and limb loss.

Keywords : Massage, Diabetic Metabolic, NCD Clinic, Foot numbness

บทนำ

โรคเบาหวานเป็นปัญหาสุขภาพที่สำคัญพบได้บ่อยในกลุ่มผู้ที่มีอายุ 35 ปี ขึ้นไป¹ และเป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญ ซึ่งองค์กรอนามัยโลกรายงานว่าโรคเบาหวานเป็นปัญหาสาธารณสุขที่คุกคามสุขภาพคนไทยเพิ่มสูงขึ้นทุกปี จากข้อมูลความชุกของโรคเบาหวานในประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปพบว่าเบาหวานเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 6.9 ใน พ.ศ. 2552 ร้อยละ 8.9 ใน พ.ศ. 2557 ซึ่งมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ ปัจจุบันประเทศไทยมีผู้เป็นเบาหวานไม่น้อยกว่า 4 ล้านคน เมื่อเป็นเบาหวานและไม่ได้วิบากดูแลรักษาที่ถูกต้องจะก่อให้เกิดภาวะแทรกซ้อนในหลายระบบต่างๆ ของร่างกายว่าในปี พ.ศ. 2000 มีประชากรทั่วโลกเป็นเบาหวาน 171 ล้านคนและคาดประมาณว่าในปี พ.ศ. 2030 จะมีประชากรเป็นเบาหวานถึง 336 ล้านคน สำหรับประเทศไทยในปี พ.ศ. 2543 มีประชากรที่เป็นเบาหวาน 1,536,000 คนและประมาณว่าในปี พ.ศ. 2570 จะมีประชากรที่เป็นเบาหวานเพิ่มสูงขึ้นถึง 2,739,000 คน และคาดว่าจะมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ ตามโครงสร้างประชากร และการเปลี่ยนแปลงวิถีการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน²

สถานการณ์ปัจจุบันโรคเบาหวานในจังหวัดชลบุรีปี 2556 มีผู้เสียชีวิตจากโรคเบาหวานทั้งหมด 9,647 ราย หรือเฉลี่ยวันละ 27 คน คิดเป็นอัตราตายด้วยโรคเบาหวาน 14.93 ต่อแสนประชากร และมีผู้ป่วยด้วยโรคเบาหวานเข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 698,720 ครั้ง คิดเป็นอัตราป่วยด้วยโรคเบาหวาน 1,081.25 ต่อแสน

ประชากร และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ โรคเบาหวานเป็นโรคเรื้อรังที่รักษาไม่หายขาด โรคเบาหวานสามารถทำให้เกิดโรคแทรกซ้อนได้หลายอย่าง ทั้งชนิดเดียวบลันและเรื้อรัง ชนิดเดียวบลัน เช่น ภาวะน้ำตาลในเลือดสูง และเกิดการติดเชื้อ ชนิดเรื้อรัง เช่น โรคไตวาย เป็นผลของการที่โรคหลอดเลือดหัวใจและสมอง เป็นต้น

จากปัญหาอาการชาเท้าของผู้ป่วยเบาหวาน³ ทางクリニックพิเศษเบาหวานและความดันของศูนย์สาธารณสุขเมืองชลบุรีได้คิดในการนำลูกแก้วมาใช้ในการนวดเท้าให้ผู้ป่วยเบาหวานเพื่อลดอาการชาเท้า ในการตรวจโรคประจำปีพบว่ามีผู้ป่วยเบาหวานที่มีอาการชาเท้าจำนวนมากคิดเป็นร้อยละ 25 ซึ่งส่งผลทำให้ผู้ป่วยเกิดแพลที่เท้าได้ง่ายจากการศึกษาการนวดด้วยลูกแก้วครั้งละ 15 นาทีสัปดาห์ละ 3 ครั้งเป็นเวลา 3 เดือน

ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาผลของการนวดเท้าด้วยตนเองต่ออาการชาเท้าในผู้ป่วยเบาหวานกลุ่มที่มารับการรักษาที่ศูนย์สาธารณสุขเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี ซึ่งการนวดเท้าด้วยตนเองสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ผู้ป่วยเป็นโรคเบาหวาน ช่วยลดอาการแทรกซ้อนหรือการเกิดแพลที่เท้าอันเนื่องมาจากการเกิดปัญหาต่อระบบประสาทรับความรู้สึกส่วนปลาย ทำให้บริเวณเท้าชา ไม่รู้สึกเจ็บปวด ไม่รับรู้แรงกดดัน หรืออาจสูญเสียการรับรู้อ่อนหนาได้ ซึ่งอาจมีอุบัติเหตุจากการชาเท้าเกิดแพลที่เท้าและอาจลุกลามจนในที่สุดอาจจะต้องตัดขาได้

วัตถุประสงค์

เพื่อเปรียบเทียบอาการชาเท้าก่อนและหลังการนวดเท้าในกระบวนการลูกแก้ว

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบกลุ่มเดียววัด 2 ครั้ง (The one group pre-test post-test design)

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้ป่วยเบาหวานจำนวน 600 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือผู้ป่วยเบาหวานที่มารับการบริการที่คลินิกโรคเรื้อรังศูนย์สาธารณสุขอำเภอเมืองชลบุรีที่อยู่ในเขตรับผิดชอบได้แก่ ตำบลบางปลาสร้อย ตำบลบ้านโขด ตำบลมะขามหยัก ตำบลบ้านสวนหมู่ 2, 3, 4 ไม่เป็นโรคหลอดเลือดตีบตัน ไม่มีแพลที่เท้าจำนวน 30 คนที่มารับบริการในช่วงเดือนวันที่ 1 มิถุนายน 2561 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2561 กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ central Limited Theorem ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด

เกณฑ์คัดเข้า

ผู้ป่วยที่อยู่ในเขตรับผิดชอบได้แก่ ตำบลบางปลาสร้อย ตำบลบ้านโขด ตำบลมะขามหยัก ตำบลบ้านสวนหมู่ 2, 3, 4 ไม่เป็นโรคหลอดเลือดตีบตัน ไม่มีแพลที่เท้า มีอาการชาที่เท้าอย่างน้อย 1 จุด ไม่เป็นโรคเกี่ยวกับระบบประสาทและการรับความรู้สึกเลื่อม รับรู้สติสัมปชัญญะดี สามารถให้ข้อมูลได้ด้วยตนเอง เช่น ใจภาษาไทยดี สมัครเข้าร่วมงานสุดการวิจัย มีอายุระหว่าง 40-80 ปี จำนวน 27 ราย

เกณฑ์คัดออก

กรณีไม่เข้าร่วมครบตามกิจกรรมที่กำหนด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยเครื่องมือ 2 ส่วน คือ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง มีรายละเอียดดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ส่วนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลล้วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ระยะเวลาที่มีอาการชาเท้า ระยะเวลาที่ผู้ป่วยเป็นเบาหวาน โรคประจำตัวอื่น ๆ

ส่วนที่ 2 แบบบันทึกอาการเท้าชา โดยมีการบันทึกตามผลการตรวจเท้าในแต่ละครั้ง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

- 2.1 กล่องขนาดกว้าง เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 50 ซม.
- 2.2 ลูกแก้ว ใช้ประมาณ 100 ลูก (ตรวจสอบลูกแก้วแต่ละลูกว่ามีความสมบูรณ์ก่อนการใช้งาน เพื่อป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้เช่นลูกแก้วบาดเท้า)
- 2.3 เก้าอี้ ที่มีพนักพิง และไม่มีล้อเลื่อน
- 2.4 microfilament สำหรับตรวจอาการชาเท้า

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การตรวจสอบความตรง (Validity)

ผู้วิจัยได้นำรูปแบบกิจกรรมการนวดเท้าด้วยตนเองในกระบวนการลูกแก้วที่นำมาใช้ในการทดลองไปปรึกษากับผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน 1. แพทย์แผนไทยจำนวน 1 ท่าน 2. แพทย์ในคลินิกเบาหวาน 1 ท่าน 3. พยาบาลชำนาญการพิเศษ 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงทางเนื้อหา (Content Validity) นำไปปรับปรุงค่า (IOC เท่ากับ 1) ตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะ แล้วส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาอีกครั้ง ก่อนนำไปใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนและวิธีในการวิจัย

แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่

ระยะที่ 1 ระยะเตรียมการทดลอง

1. ผู้วิจัยจัดเตรียมสถานที่เพื่อดำเนินการวิจัย โดยใช้สถานที่ ศูนย์สาธารณสุขอำเภอเมืองชลบุรี
2. ผู้วิจัยเตรียมกลุ่มตัวอย่างที่ยินดีเข้าร่วมการวิจัย ตามเกณฑ์คัดเข้า

ระยะที่ 2 ระยะเก็บรวบรวมข้อมูลและดำเนินการทดลอง ก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการนัดผู้ป่วยและผู้ดูแลผู้ป่วยที่บ้านมาพร้อมกันที่ศูนย์สาธารณสุขอำเภอเมืองชลบุรีและชี้แจง โดยอธิบายผลดีของการนวดเท้าในกระบวนการลูกแก้วและวิธีการนวดให้ผู้ป่วยและผู้ดูแลเข้าใจ เมื่อผู้เข้าร่วมวิจัยเข้าใจดีแล้วจึงทำการตรวจเท้าเพื่อประเมินอาการหาก่อนการทดลองอีกครั้ง โดยใช้เครื่องมือ microfilament ใน การตรวจทั้งเท้าขวาและเท้าซ้าย

กิจกรรมการทดลอง

1. ผู้วิจัยติดต่อกลุ่มตัวอย่างโดยชี้แจงวัตถุประสงค์ในการทำ การวิจัยและขออนุญาตเก็บข้อมูลตามขั้นตอนเพื่อขอความร่วมมือ และให้การพิทักษ์สิทธิ์ก่อนการเก็บข้อมูลและลงนามในแบบฟอร์มการยินยอมร่วมวิจัย

2. ดำเนินการกับกลุ่มตัวอย่างโดย

2.1 ประเมินอาการชาเท้าด้วยเครื่องมือตรวจรับความรู้สึก (microfilament)

2.2 นำลูกแก้วมาวางบนถุงโดยใช้ผ้ามุ่มฯ รองไว้ ก่อนเพื่อไม่ให้เกิดเสียงดัง ให้ผู้ร่วมวิจัยนั่งบนเก้าอี้ที่มีขนาด พอดีกับตัวผู้ป่วยและวางเท้าลงบนถุงทำการนวดเท้า โดยวาง เท้าและนวดขึ้นลงและซ้ายขวาสลับไปมา ลงน้ำหนักแค่ล้มผ้าไม่ กดหน้าที่กลึงมากเกินไป โดยใช้เวลาครั้งละประมาณ 15 นาที สัปดาห์ละ 3 ครั้ง

2.3 ให้ผู้ร่วมวิจัยทำการนวดเท้าด้วยตัวเองที่บ้านโดย มีผู้ดูแล (care giver) ผู้ป่วยช่วยเช็คเวลาและวิธีการทำที่ถูกต้อง ตามที่ผู้วิจัยได้แนะนำไว้

2.4 โดยทำความเข้าใจกับผู้ร่วมวิจัยและผู้ดูแลบันทึก ลงในแบบบันทึกที่เตรียมไว้ ผู้วิจัยจะประสานกับผู้ดูแลอีกครั้ง เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าผู้ป่วยได้นวดเท้าตามที่ผู้วิจัยแนะนำ

2.5 เมื่อผู้ร่วมวิจัยนวดเท้าครบ 1 เดือน ผู้วิจัยทำการ ไปตรวจประเมินอาการชาเท้าด้วยเครื่องวัดอาการชาเท้า microfilament ให้ที่บ้าน เพื่อประเมินอาการชาเท้า โดยตรวจ ประเมินอาการชาเท้าเดือนละ 1 ครั้งจนลิ้นสุดโครงการ

2.6 ผู้วิจัยนัดหมายกับผู้ร่วมวิจัยเพื่อความต่อเนื่อง กรณีที่ผู้ป่วยไม่สามารถมาที่ ศสม.ชุมชนได้ จะเดินทางไปตรวจให้ที่บ้าน สรุปในการนวดเท้าด้วยตนเองในกระบวนการถูกแก้ว คือ ใช้เวลาในการนวดครั้งละ 15 นาที เป็นเวลา 3 ครั้งใน 1 สัปดาห์ โดยประเมิน ตรวจสอบอาการชาเท้าเดือนละ 1 ครั้งรวมระยะเวลา 3 เดือน

2.7 นำข้อมูลที่ได้จากการนวดเท้าด้วยวิธีทางสถิติ รายที่ 3 ระยะดำเนินการหลังการทดลอง

ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล ก่อนนำไป วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ตอบเรียบร้อยแล้วมาตรวจ สอบความสมบูรณ์ของข้อมูล แล้วประมวลผลโดยใช้โปรแกรม สำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ โดยแบ่งการวิเคราะห์ดังนี้

1. สถิติพรรณนา (Descriptive statistic) ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติอนุमาน (Inferential statistic) ได้แก่ Wilcoxon test วิเคราะห์เปรียบเทียบอาการชาเท้า

ผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 รายที่สามารถเข้าร่วมวิจัย จำนวน 27 ราย เป็นเพศหญิงร้อยละ 67.9 ชายมากกว่า 65 ปี ถึงร้อยละ 71.4 ยังอยู่กับคู่สมรสร้อยละ 57.1 ศึกษาชั้นประถม ศึกษาร้อยละ 82.1 ไม่ได้ทำงานร้อยละ 60.7 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ป่วยเบาหวานที่ได้รับ การนวดเท้าในคลินิกโรคเรื้อรังศูนย์สาธารณสุขอำเภอเมือง ชลบุรี

ข้อมูลที่นำไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	8	29.6
หญิง	19	70.3
อายุ		
ต่ำกว่า 65 ปี	8	28.6
ตั้งแต่ 65 ปี ขึ้นไป	20	71.4
สถานภาพสมรส		
โสด	2	7.4
คู่	16	59.2
หม้าย/หย่า/แยก	9	33.3
การศึกษา		
ประถมศึกษา	23	85.1
มัธยมศึกษา	2	7.4
อนุปริญญา	1	3.7
ปริญญาตรี	1	3.7
อาชีพ		
ค้าขาย	7	25.9
รับจำนำ	2	7.4
รับราชการ	2	7.4
ไม่มีงานทำ	16	59.2

ค่าเฉลี่ยคะແນของกลุ่มตัวอย่างก่อนการนวดเท้าขาว มีค่าเฉลี่ย 2.7 หลังนวดมีค่าเฉลี่ย 0.70 เมื่อทดสอบความแตกต่างทางสถิติพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ <0.01

ค่าเฉลี่ยคะແນของกลุ่มตัวอย่างก่อนการนวดเท้าขาว มีค่าเฉลี่ย 2.44 หลังการนวดมีค่าเฉลี่ย 0.63 เมื่อทดสอบ ความแตกต่างทางสถิติพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ <0.01 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการชาเท้าก่อนและหลังการนวดเท้าของการนวดเท้าขาวและเท้าข้ายของผู้ป่วยเบาหวานที่ได้รับการนวดเท้าในคลินิกโรคเรื้อรังศูนย์สาธารณสุขอำเภอเมืองชลบุรี

เท้า	การนวด	Mean	S.D.	n	Wilcoxon	
					Value	P-value
ขวา	ก่อนการนวด	2.77	1.78	27	-4.08	<0.01
	หลังการนวด	0.703	1.14	27		
ซ้าย	ก่อนการนวด	2.444	1.42	27	-4.412	<0.01
	หลังการนวด	0.6296	1.13	27		

วิจารณ์

การนวดเท้าด้วยตนเองในกระบวนการแก้ไขเพื่อลดอาการชาเท้าในผู้ป่วยเบาหวาน ณ. คลินิกโรคเรื้อรังศูนย์สาธารณสุขอำเภอเมืองชลบุรี หมู่ 4 ตำบลบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี หลังการนวดเท้าผู้ป่วยเบาหวาน มีอาการเท้าชาลดลงและไม่มีภาวะแทรกซ้อนเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นผลจากการนวดไปกระตุนการไหลเวียนโลหิต ผู้วิจัยทำการปฏิบัติ โดยการนำถุงแก้วมาวางบนถุงโดยใช้ผ้าันมุ่งรองไว้ก่อนเพื่อไม่ให้เกิดเลี้ยงดัง ให้ผู้ป่วยนั่งบนเก้าอี้วางเท้าลงบนถุง ทำการนวดเท้าโดยวางเท้าและนวดขึ้นลงและซ้ายขวาสลับไปมา ลงน้ำหนักแค่สัมผัสไม่กดน้ำหนักลงมาก เกินไป ใช้เวลาครั้งละประมาณ 15 นาทีสัปดาห์ละ 3 ครั้ง ให้ผู้ป่วยทำที่บ้านและมีผู้ดูแล (care giver) ผู้ป่วยช่วยเช็คเวลา และวิธีการทำที่ถูกต้องตามที่ผู้วิจัยได้แนะนำไว้ โดยทำความเข้าใจกับคนไข้และผู้ดูแลบันทึกวันเวลาที่ผู้ป่วยนวดเท้า ผู้วิจัยจะประสานกับผู้ดูแลอีกรอบเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าผู้ป่วยได้นวดเท้าตามที่ผู้วิจัยแนะนำ เมื่อครบระยะเวลา 1 เดือน ผู้วิจัยไปตรวจเท้าให้ที่บ้านเพื่อประเมินอาการชาเท้าด้วยเครื่องมือ microfilament จนจบโครงการ ผู้วิจัยนัดหมายกับผู้ป่วยกรณีที่ผู้ป่วยไม่สามารถมาที่ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชนได้ (ไปตรวจให้ที่บ้าน) ในการกำหนดวิธีการลักษณะนี้เพื่อให้ผู้ป่วยได้รับประโยชน์สูงสุดจากการนวด และพัฒนาการว่าถ้าผู้ป่วยมีความตั้งใจในแต่ละเดือนที่มีการประเมินโดยการตรวจเท้าเป็นระยะ จะทำให้ผู้ป่วยมีกำลังใจมากขึ้น

ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสิริมา ศิลป์⁴ ที่ศึกษาผลของการนวดเท้าด้วยตนเองต่ออาการชาเท้าในผู้ป่วยเบาหวานโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเวียงสาร อำเภอเวียงสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี และ มนตรี ศรีแป๊ะบัว⁵ ศึกษาโปรแกรมการพยาบาลระบบสนับสนุนและให้ความรู้ ต่อการรับรู้ความสามารถในการดูแลเท้าและพัฒนาระบบดูแลเท้าในผู้ป่วยเบาหวานกลุ่มเลี้ยงต่อการเกิดแผลที่เท้าพบว่าจากการนวดเท้าด้วยตัวเองส่งผลต่อการไหลเวียนเลือดระบบหัวใจเหลือง ระบบกล้ามเนื้อผลต่อผิวหนังและโครงสร้างที่เกี่ยวข้องทำให้มีอาการชาเท้าน้อยลงและไม่มีอาการแทรกซ้อนจากการนวดเท้า

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การดูแลผู้ป่วยเบาหวานควรจะตรวจเท้าเป็นระยะๆ เพื่อคัดกรองภาวะเลี้ยงของเท้าและการดูแลรักษาตามความเหมาะสม สมการดูแลผู้ป่วยที่มีอาการชาเท้า โดยพิจารณา narrowing นวดเท้าด้วยตัวเองในกระบวนการแก้วมาใช้พสมพسانกับการรักษาในแผนปัจจุบัน ซึ่งผู้ป่วยสามารถทำได้ด้วยตนเองที่บ้าน โดยมี care giver ที่ได้รับการอบรมเป็นพี่เลี้ยงช่วยดูแลในผู้ป่วยที่ขอความช่วยเหลือและมีพยาบาลเยี่ยมบ้านช่วยแนะนำ ให้ผู้ป่วยทำอย่างสม่ำเสมอเพื่อเป็นการลดความเสี่ยงที่เกิดจากการชาเท้าป้องกันการเกิดแผลที่เท้าและการสูญเสียเท้า

เอกสารอ้างอิง

1. กรมควบคุมโรค. สำนักโรคไม่ติดต่อ. กลุ่มสื่อสาร ความเสี่ยงและพัฒนาพัฒนาระบบสุขภาพ. ชลบุรี: สคร.3; 2559.
2. สุพัตรา ศรีวนิชชากร. สถานการณ์การป่วยและการติดต่อโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (โรคเบาหวานชนิดที่ 2 และโรคหัวใจและหลอดเลือด) ในประเทศไทย ในระยะ 5 ปี (2553-2557). วารสารควบคุมโรค [อินเทอร์เน็ต]. 2560 [เข้าถึงเมื่อ 10 ก.พ. 61];43(4):379-90. เข้าถึงได้จาก: http://irem.ddc.moph.go.th/uploads/content_attachfile/5a3876dc86a1d.pdf

3. ศศินี อภิชนกิจ, จาเรววรรณ พานิชย์พันธุ์. ประสิทธิผลของ การนวดเท้าด้วยวิธีหัดบำบัดแบบแพทย์แผนไทยเพื่อ ลดอาการท้อชาในผู้ป่วยเบาหวานโรงยาบาลอุดรธานี. โรงพยาบาลอุดรธานี; 2552.
4. สิริมา ศิลป์. ผลของการนวดเท้าด้วยตนเองต่ออาการชา เท้าในผู้ป่วยเบาหวาน โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราช เวียงสะระ ยำເກວເວີ້ງສະ ຈັງຫວັດສູງຮຽນ. วารสาร พິພເນຄວັງສາຣ 2558;11(2):32-40.
5. มนกร ศรีแป๊ะบัว. ผลของโปรแกรมการพยาบาลระบบ สนับสนุนและให้ความรู้ต่อการรับรู้ความสามารถในการ ดูแลเท้าและพฤติกรรมการดูแลเท้าในผู้ป่วยเบาหวาน กลุ่มเลี้ยงต่อการกิดผลที่เท้า [วิทยานิพนธ์พยาบาล ศาสตร์มหาบัณฑิต]. สาขาวิชาการพยาบาลผู้ป่วย, บัณฑิตวิทยาลัย, ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา; 2557.